

Csupa

SMILEY®

az életem

Ropi-rajongók! Itt az újabb kedvencetek.

MINDEN. TÖK. KIRÁLY.

ANNE KALICKY

Csupa

SMILEY®

az életem

A SMILEYWORLD SZÁMÁRA RAJZOLTA TIM JONES

MINDEN. TÖK. KIRÁLY.

ANNE KALICKY

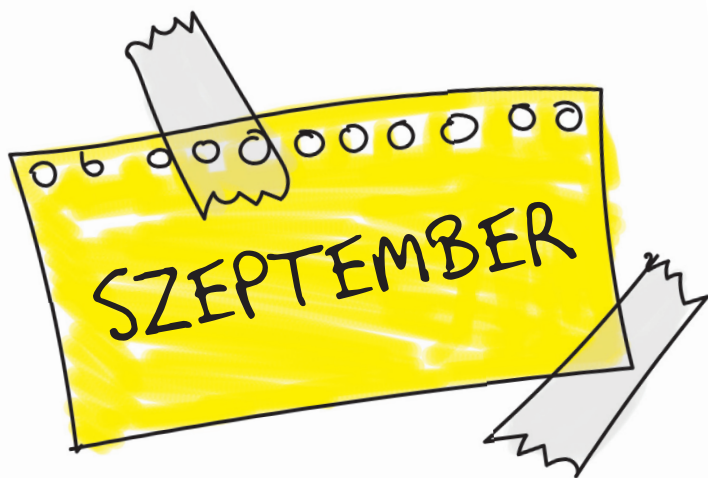
Ez a mű szigorúan csak
2126. április 19. UTÁN olvasható!!!

Ha HAMARABB találtad meg ezt a füzetet,
KI NE NYISD! Persze, ha ezeket a sorokat
olvasod, már kinyitottad. Az utolsó esélyed az,
ha rögtön becsukod, különben nagyon megbánod...
Főként, ha úgy hívnak, hogy Apa, Anya, Lisa,
Marion vagy Hector! Tudd meg, hogy átkot szórtam
a következő oldalakra. Ha nem engedelmeskedsz,
égni fog a szemed, és neonsárgán villog majd.
A kezedet hatalmas, fekete, genyyes pattanások
lepi el, amikből száz meg száz pók fog előbújni
(egészen pontosan madárpókok).

Ha az az ötleted támadna (amiben nem
kételkedek), hogy túrkálsz az orrodban, vagy
lapozás közben nyálgatsz az ujjad, és ezzel
összekened a művem, akkor a nyelved előbb
a háromszorosára dagad, majd szétmállik,
hogy soha ne mesélhesd el, amit olvastál.
Hallgass rám, most azonnal csukd be ezt a
füzetet... vagy szörnyű kínok között szenvedj ki!

Kedves
Jövőlakó!

Vasárnap

Ez a remekmű neked íródik, **NEKED**, akinek el kellett hagynia a Földet, és egy másik bolygóra költöznie. Mert hát tisztázzunk valamit: ez nem napló, oké? Ez egy mestermű, egy memoár (érted, emlékirat): egy már letűnt kor igaz hőiséé. Nagy dolog miatt írom. A jövőnek. Csakis emiatt!

Igazából, hogy rövidre fogjam: nemrég láttam egy furcsa dokumentumfilmet a tévében. Egy Eratoszthenész nevű bolygóról szólt, ami kísértetiesen hasonlított a Földre. A film eleinte nagyon izgalmas volt. Tudósok meséltek annak a lehetőségéről, hogy egyszer majd ezen az új bolygón élünk. Csakhogy aztán kiderült, hogy nem önként és jókedvünkben mennénk oda: a vészforgatókönyv szerint az embereknek sebtében el kell hagyniuk a Földet, mert a levegő belélegezhetetlenné válik, ezért költöznek az Eratoszthenészre.

Ahogy néztem a műsort, egyszer csak arra gondoltam: „Mi van, ha ez tényleg bekövetkezik? Mit hagynék én hátra az utánam jövő generációknak?” Ekkor támadt az a zseniális ötletem, hogy elmesélem az életem fontos állomásait. Így igazi hős lehet belőlem. Négy nap múlva kisgimis leszek. Ha valami, hát ez aztán nagy változás az életemben!

ÚGYHOGY 😊 MOST
VAGY SOHA,
- BELEVÁGOK!

Tuti, hogy egy nap megtalálják az emlékirataimat
egy elhagyatott úrhajó széfjében, és
BEKERÜLÖK A NAGYBETŰS
TÖRTÉNELEMBE!

Várj, kaptam
egy SMS-t...

Anyá az.

Hétfő

Kedves Jövőlakó!

Míg arra várok, hogy elkezdődjön a sulis, bemutatkozom: Maxime-nak hívnak. Oké, jobban örülnék, ha mondjuk például Ben vagy Clark lenne a nevem.

Szerencsére mindenki Maxnak hív, ez így már tűrhetőbb.

11 éves vagyok, és két lánytesóm van: Lisa, aki 8 éves, és még mindig anyáék pici babucija, és Marion, aki 14, és totál kiborít!!!

Még az Eratoszthenészről is visszaküldenék a Földre, annnnnyira kiborítóóó! Neked, aki a jövőben élsz, talán már van olyan szerencséd, hogy a szüleid bevehettek valami cyber-tablettát, hogy kisöcskössel örvendeztessenek meg.

Velem viszont nem ez a helyzet: lányokkal vagyok körülvéve, úgyhogy már pusztán ezért kitüntetést érdemelnék.

A bizonyíték: megnéztem a szótárban,
és a „NŐVÉR” ezekre rímel:

HÓHÉR
GYÖKÉR
KÖVÉR

ÖSZVÉR
SÜGÉR
BÖLLÉR

SINTÉR

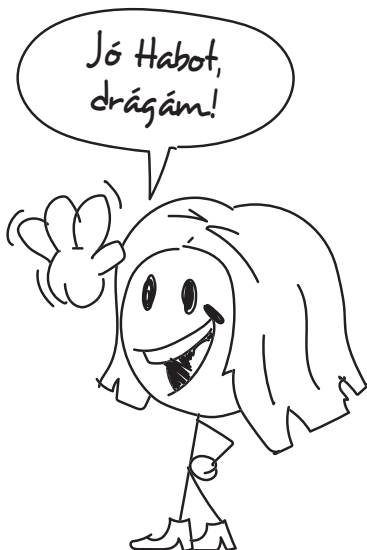
A szüleim egy
kicsit nyomik,
vagyis maradiak,
de azért összességében
jó arcok. Az apukám
a Habnál dolgozik,
egy mosdókagylókat
gyártó cégnél.

ÚSZOM A
BOLDOGSÁGBAN!

Anyja pedig egy laboratóriumban húzza az igát.
Sosem értettem igazán, hogy pontosan mit is csinál. 😲 Haha, kedves Jövőlakó, ismered a szüleim jó öreg viccelődését? 😂

Egy családi házban lakunk, a külvárosban. Néha kicsit unatkozom. És gyakran megyek nyaralni Bretagne-ba Joff papihoz és Lena mamihoz. Eeegen... Tudom, hogy mit gondolsz, kedves Jövőlakó, nem túl poén ez a sok uncsi, semmi meglepetést nem tartogató hétköznapi... de olvasd csak tovább a művet! * : * ➔

A szomszéd srácot és egyben legjobb barátomat TOM MARTINnek hívják. Már oviba is együtt jártunk. Nagyon kicsi és keszeg, szemüveges, de **ISZONYÚ SOK** mindent tud: pl. láthatatlan tintát készíteni joghurtból, vagy vulkánkitörést csinálni répalével. Mindig jó jegyeket kap. Apa gyakran mondogatja, hogy a nálunk jobbakkal kell barátkozni. De én ezt már tudom. 😊

A LEGKIRÁLYABB BRAVÚRJAINK TOMMAL:

✓ VERHETETLENEK VAGYUNK TÁVOLBA
PISILÉSBEN.

✓ A 9. SZINT ELÉRÉSE A ZOMBIFÖLD NEVŰ
VIDEÓJÁTÉKBAN.

✓ EGY TELJES HÉT MOSAKODÁS NÉLKÜL.

✓ EGY ÜLTÖBEN BEFALT NUGGETSEK
REKORDJA: **FEJENKÉNT 23!**

✓ LÁNYOK KILESÉSE A MOSDÓBAN.

Szerda

Kedves Jövőlakó!

Ma reggel megkezdtem a kisgimis pályafutásomat. Eléggé vártam már. Igazából ezt várom már első korom óta. Mégpedig három okból:

AD EGY:

Hogy egyedül mehessek suliba, és megmeneküljek a szüleim „Puszi, Maxi!”-jaitól.

AD KETTŐ: Hogy legyen mobilom.

AD HÁROM: Hogy hivatalosan is elhagyjam a DEDŐs kort!
Menőség!

Csak hogy a kegyetlen valóság az, hogy egyáltalán nem is olyan menő a dolog! 😞 Oké, van mobilom, de anyá ősi Nipponja. Minimális használhatóságra és maximum megfigyelésre állítva.

Plusz anya elég gáz göncöket vett nekem sulikezdesre: egy térdgatyát meg egy tengerészkek pólót. Azért felvettem őket, hogy ne nyöszörögjön. Amikor suliba menet találkoztam Tommal, láttam, hogy nála még ramatyabb a helyzet: egy rózsaszín kockás, rövid ujjú ing volt rajta, meg egy lötyögős drapp nadrág. Együtt mentünk tovább, és közben nem nagyon beszéltünk.

Már-már kezdtük sajnálni, hogy nem buktunk meg, akkor most nem kéne másik suliba menni.

Aztán jött az újabb koppanás: mivel egy csomóan nálunk vagy öt fejjel magasabbak, a legkisebbek között vagyunk. Még hallottam is, ahogy egy nagy bengai kilencedikes megjegyzi: „Na, itt a tökmagszekció!”

Tommal megnéztük a hirdetőtáblát, és láttuk, hogy egy osztályba kerülünk.

Huh! Ez nagyon jó hír volt!

A rossz pedig az, hogy oszifőnek Schmitt tanár urat kaptuk, az angoltanárt.

Fura egy figura: folyton dobog a lábával a katedrán.

Szerintem tökre fél a diákoktól. 500 év múlva a tanárok helyébe talán robotok lépnek.

Hogy az mekkora MÁZLI lesz!

A teremben fel voltak címkézve a padok,

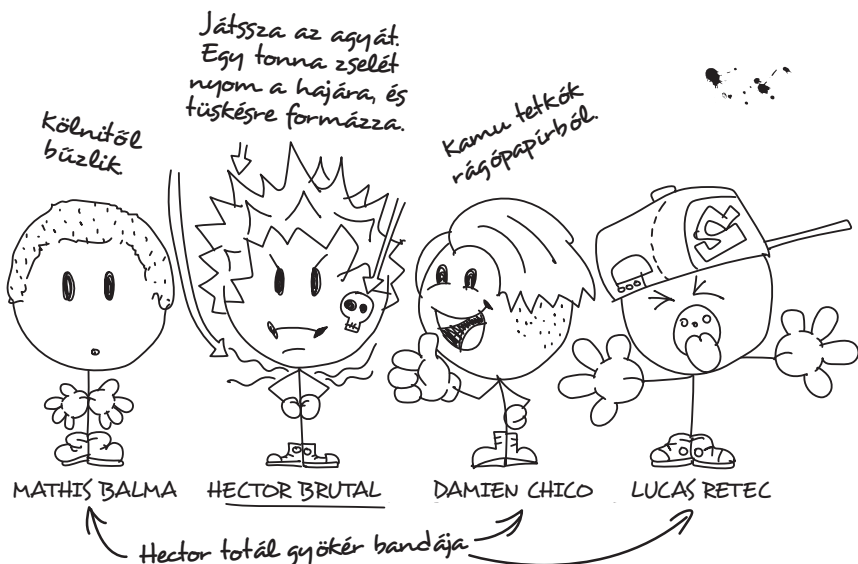
Schmitt tanár úr már előre kijelölte a helyünket.

És találjátok ki, ki mellé kerültem?!

Hector Brutal mellé!

A délelőttöt azzal töltötte, hogy ceruzával bökdöste az előtte ülő Monát...

Nem is érdemes ezeken az idiotákon pörögnöm.
Schmitt odaadta az órarendünket, és
adatlapokat töltetett ki velünk: keresztnév,
vezetéknév, születési dátum, szülők foglalkozása,
és hogy mik szeretnénk lenni a jövőben:
ide azt írtam, hogy LEENDŐ ZSENI. Jó, jó,

lehet, hogy egy kicsit magasra tettem a léce-
Tommál megbeszéltük, hogy mindennap
találkozunk, és együtt megyünk suliba.

Felfedeztünk egy trükköt, hogy gyorsabban
odaérjünk, és elkerüljük Hector Brutalt
meg a gyöker bandáját: a „titkos átjárón”

át megyünk. Rajtunk kívül SENKI más nem
ismeri ezt a helyet. Oké, tény, hogy egy kicsit
túlzunk. Leegyszerűsítve: ez egy rövidebb út,
na! Egy kis utca, amit egyik oldalról egy
emeletes ház szegélyez, a másikról meg egy
nagy fal. A fal mögött egy üres telek van, azt
hiszem. Sose néztem meg rendesen, hogy mi
van a másik oldalon. A falra egy felirat volt
festékszóróval felgraffitizve.

Ez is jól
kezdődik...

Kedves Jövőlakó!

Péntek

Egy viszonylag nyugis hét után a mai volt életem LEGPOCSÉKABB napja! 😞 Kezdődött azzal, hogy reggel képtelen voltam felkelni.

Először bejött anya, adott

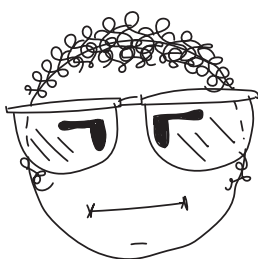
egy puszit, aztán

elment dolgozni.

Utána apa kopogott

be az ajtón,

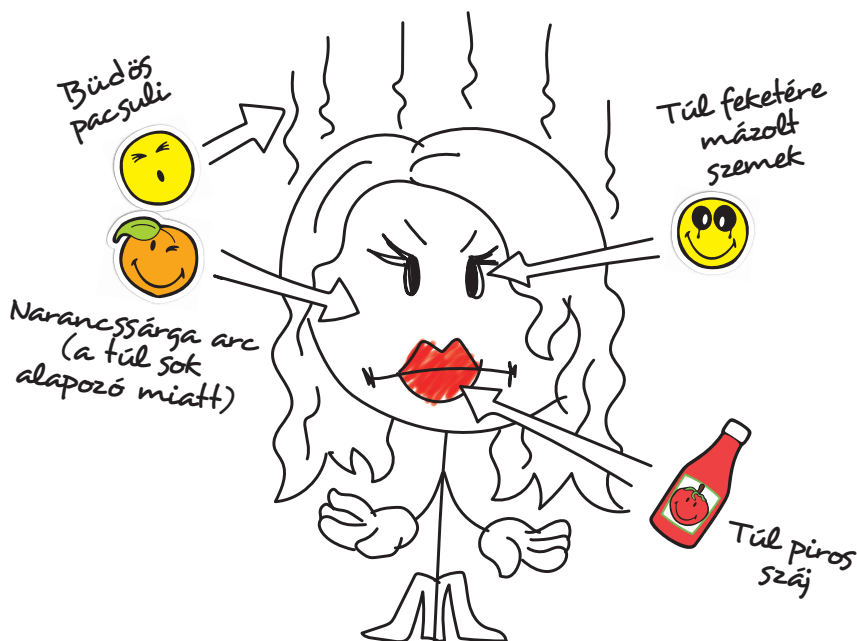
és valamit üvöltött oroszul.

JA NYI
GAVARIJŰ OCSINY
RAHASO
PA RUSZKI

Egy árva kukkot nem értettem belőle. 😞

Azt hittem, azt mondja: „Felkelni, lustaság, idő van!”, de aztán este elmagyarázta, hogy csak ezt jelenti: „Nem beszélek jól oroszul...” (Pár hónapja oroszórát vesz a munkája miatt. Nem úgy tűnik, mintha sokat gyakorolná...). Aztán 10 perc múlva berontott Marion, és közölte, hogy 5 percet ad, hogy elkészüljek, aztán indulunk a suliba.

Röviden, ez volt az utolsó esélyem, hogy időben beérjek, mert már lekéstem a Tommal való találkozást. Marionnal persze mindig mindenre „utolsó esélyem” van...

TOTÁL KIBORÍÍÍIT!!!

Ettől aztán tényleg felébredtem. Beleugrottam a farmeromba és a tornacsukámba, magamra kaptam a pulcsimat, felmarkoltam a hátizsákomat, aztán húztam a suliba.

Délelőtt matekunk, franciánk és angolunk volt. A szünetben öt üveggolyót elvesztettem, beleestek a csatornarácsba, amikor versenyeztünk. Aztán láttam, hogy Célia és Zoé frizurákat csinálnak egymásnak. Zoé szép lány, de most elég furcsa volt a sérója.

A menzán meg beazonosíthatatlan zöldségek voltak ebédre...

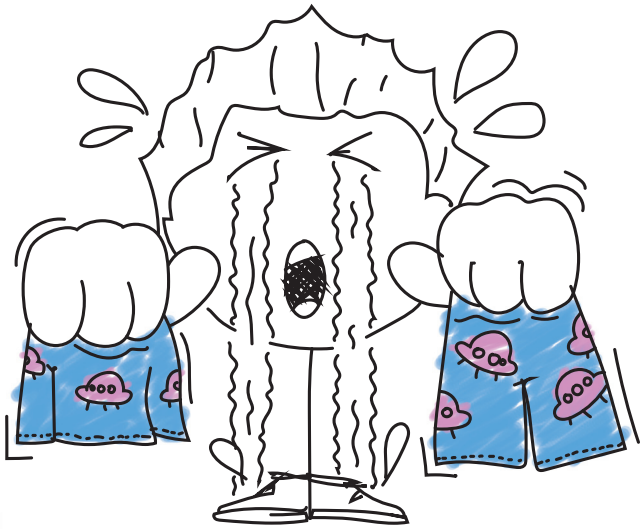
Na, de a napom csak ez után vált igazi

KÁLVÁRIÁVÁ.

Tesióra következett, és mivel reggel nem tudtam időben felkelni, természetesen otthon hagytam a cuccom. De a legrosszabb az volt, amikor 10 perccel órakezdés előtt a klotyóban rájöttem, hogy nem csak, hogy otthon maradt a tornagatyám, de a farmerom alatt magamon hagytam a pizsamámat! És nem ám egy menő, focis, pogbás pizsi volt!

Az életem csupa igazságtalanság:
MINDIG én öröklöm Marion kinőtt
pizsamáit... Na de lényeg a lényeg: tudni kell,
hogy Ramoupoulos, a tesitanár egy HÍRHEDT
tesiruha-pszichopata!!! (Ramoupoulos görög
származású, és általában csak Raminak hívjuk.
Két különös ismertetőjegye van: amikor elégedett,
remegnek az orrcimpái, és nála vagy futás van
órán, vagy... futás!) Rögtön eszembe jutott a
tavalyi pletyka: egy srácnak – aki a névtelenség
homályába szeretne burkolózni – befalta a
tornazsákját egy rühes kóbor kutya...

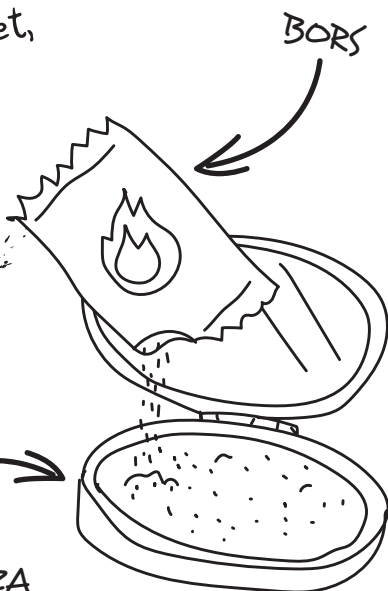

Legalábbis az illető ezt hozta fel kifogásnak.
Úgyhogy farmerban ment be tesire, ami lógott
a fenekén... ahogy a rappereknek szokott. Rami
azt mondta, ha már ennyire mutogatni akarja
az alsógatyáját, nincs is szüksége farmerra.
Jérémynek (upsz, kimondtam! 😊) tíz kört
kellett futnia alsógatyában. **BORZALOM!** Szóval,
jó nagy gondban voltam a repülő csészealjakkal.
SENKINEK sem volt szabad meglátnia őket. Se
Raminak, se a lelátón ülőknek, se senkinek az
öltözőben! Különben égek, mint a rongy! 😞

Minderről Marion tehet,
ezért a bosszúm
SZÖRNYŰ lesz.

MARION
PÜDERES DOBOZA

Három lehetőségem volt:

vagy elbújok a klotyóban, és ellógom a tesit (de fennállt a veszély, hogy megfulladok a pokoli szagtól, ami ott uralkodik, és senki sem fogja tudni, mi történt velem);

vagy pizsamában megyek be, és azt mondom, hogy a marslakók éjszaka engem szemeltek ki kísérleti alannak (amitől Zoé szemében akár hősnek is tűnhetek);

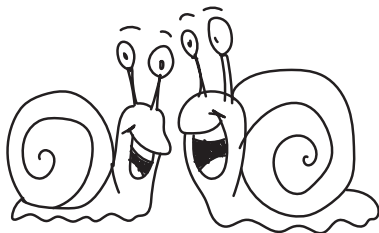

vagy beszélek Tommal, akinek mindig szuper ötletei vannak.

Addig-addig rágódtam a nyomoromon, hogy már csak 5 percem maradt. Ideiglenesen lemondtam arról a tervről, hogy hőssé váljak, fénysebességgel visszaöltöztem, és megkerestem Tomot. Épp három csigát versenyeztetett a sulis virágládája fölé hajolva.

Mindent kitálaltam neki.

MÉG A CSIGÁK IS
RÖHÖGTEK!

Végtelen hosszú csend után Tom a puhatestűi haladásához hasonló tempóban azt válaszolta:

„Menj, és nézd meg a talált ruhák dobozát, talán akad köztük valami régi tréningucc!”

Ez az arc egy zseni! 😄

Átviharoztam az udvar előtetős részébe, feltúrtam a ládát, és csodák csodája: egy piros melegítőnadrág várt rám! Tutira passzolt... a sárga pulcsimhoz.

Szinte hallottam is, hogy Hector lecsónak nevez, de inkább ez, mint hogy úgy nézzek ki, mintha most keltem volna ki az ágyból. Pont két percem maradt. Visszavágtattam a mosdóba, levetkőztem, leráncigáltam magamról a pizsit, elrejtettem egy cső mögé, hallottam, hogy már meg is szólal a csengő, magamra kaptam a melegítőnácit...

kicsit késve értem ugyan az órára, de legalább tesicuccban voltam... plusz még így is megelőztem a többieket. Rami még meg is dicsért, legalábbis azt hiszem. Mérget mernék rá venni, hogy remegtek az orrcimpái.

Huh! Ez meleg helyzet volt!
Tom ma megmentette az életemet!

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Mielőtt hazamentem, diszkréten visszatettem a melegítónadrágot oda, ahol találtam, és oda-csúsztottam mellé a repülő csészealjás pizsamát is. De pszt! El ne mondjátok anyának!

